ביצד משתתפין פרק שמיני עירובין פט.

מסורת הש"ס

א) שבת קל: לעיל נב: לה.] עד. ולקמן לח., ב) [ולקמן ל:] שבת מ:. ג) [ולקמן ל:], ד) [ולקמן לב.], ה) [ל"ל וקרפיפות], ו) [דף לח.], ז) ל"ל שפירשתי, ח) ולקמן ל, ד"ה וכ' אמות, ט) [שבת קח.].

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה לא שנו וכו' לא אסרו אמרים בחד אלא כמרמלית כעין שפי' לעיל. נ"ב כדף פח. ד"ה הני: (ב) יש"י ד"ה מותר לטלטל וכו' למטה בין הדיורין אמרינן בהו גוד אסקינהו: (ג) תוס' ד"ה כל גגות וכו' כרים תלון. נ"ב עיין כתוס' בד"ה וכ' יומנן דאם דף מז: (ד) ד"ה רב אמר וכו' כעין שפי' רש"י כרים מי שהליפוהו. נ"ב כדף מב ופ"ש כתוס' בד"ה לא על ידי מעיכה: (ה) בא"ד כדאמרינן לקמן. נ"ב דף ל סוף ע"א:

מוסף רש"י

וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו. ופע"ג דליכא דיורין כהו דלישרו אהבדל אין מטלטלין מזה לזה (לעיל כד.). ואחד קרפיפות. אם של בית אמתים הוא מטלטל בכולו ואם יותר ולא הוקף לדירה קרי ליה רשות אחת לגבי מכרי אי לגבי חצר לטלטל כי אמות בזה וכי אמות בזה, להליפו והכנסים מזה לזה (שבת קל:). רשות אחת הן. לטלטל כלים ששבתו בגג זה לגג מכרי, ולא אמרינן כשם שדיורין מלוקין למטה כך מלוקין למעלה כלים ששבתו מאלין מאלין לחבירתה ויקן לקרפף ומן הגגין, היאיל ומלון רשות שאינו דירה היא, ואין צריך לערב מחצר לחצר אלא בשביל כלים ששבתו בבית של חצר זו להליפם לחצר אחרת (לעיל עד:). לכלים ששבתו לתוכן. אפילו הן של בעלים הרבה (לעיל כג.) שבקדש היום היו בתוכו ולא כתוך הבית, דאילו שבתו כלים בבית, לא מיבעיא היכי דלא עירבו בני בתי חצר, דאפילו מבית לחצר לא יוליאו כלי הבית, אלא אפילו עירבו ומטלטל מבית לחצר לא יוליאו כלי הבית מחצר זו לחבירתה אלא עירבו עמה (שבת קל:). ולא לכלים ששבתו בתוך הבית. והליאלן לחצר אסור להליאלן מחצר לקרפף או לגג, דבית וקרפף שתי רשויות הן ואפילו דחד גגרא (לעיל כג.), ודהן רשות אחת. דבגיהן רב"י אלא שם נמוך חב גבוה (שבת ס.). משום תל ברה"ר. גבוה י' ויתכ ד' דהוי רשות היחיד דאיכא תיובא דאורייתא מרשות הרבים לכתף עליו (שם). בשתיתאי לומר. כשתעתוד על סוף דעתן וזו גמר דבריהן (לקמן צ.).

מסורת הש"ס

מא א מי' פ"ד מהלכ' עירובין הלכה מ סמג סס עש"ע ס"ח סי' שעז:
א ב מי' פ"ג מהלכות עירובין הלכה יח סמג עשין ם טור ש"ע ס"ח סי' שפב סעיף ם:

רבינו חננאל

לא שנו אלא שלא עירבו, אבל עירבו הללו שתי דיוטאות שופכין בעוקה אחת. אבל שלא עירבו גזרינן (דילמ') [דלא] לישפוך מדוכתיה. דילמא אתי למשקל במנא רשרי בעוקה.

הדרן עלך ביצד

כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גבוה י' עטפחים או נמוך י'. דברי ר' מאיר. מאי טעמא דר' מאיר אי קסבר כשם שדיורין למטה חלוקין כך חלוקין למעלה, אמאי קתני כל גגות העיר רשות אחת, ואי אין חלוקין, כולי עלמא רשות אחרת היא, [גבוה] י' או נמוך י' למה לי, אוקמה רב יצחק, אומר היה ר' מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות זהן רשות אחת, כגון עמוד ברשות היחיד גבוה י' ורחב ד' אסור לכתף עליו. [גזירה] משום תל ברשות הרבים. סבור מינה [אפילו] מכתשת אפילו גינית אסור לכתף עליו. אמר אביי הכי קאמר מר, והוא רבה בר נחמני, לא אסרו אלא בעמוד ואמת הריחים, הואיל ואדם קובע להם מקום, דגזרינן בהו אטו תל ברשות הרבים. ואקשינן והא כותל שבין שתי חצירות דקביע, ואמר רב יהודה כשתמצא לומר לדברי ר' מאיר גגין וחצירות רשות לעצמן, מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל, ולא קא גזר משום תל ברשות הרבים. ופרקינן לא להכנים ולהוציא מהן דרך פתחים, אבל מזה לזה לא. וחכמים אומרים כל גג רשות בפני עצמו הוא. איתמר רב אמר אין מטלטלין בכל גג, אלא בארבע אמות. דלא אמרינן גוד אסיק מחיצתא. ושמואל אמר אמרי' גוד אסיק מחיצתא, וכאילו מחיצות הן חצר עילות ומקיפות הגג. לפיכך מותר לטלטל בכל הגג, כי כמו החצר הוא. ואקשינן עליה דרב, והתנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות לעצמו.

עין משפט נר מצוה

הכי גרסינן **דלמא אתי לאפוקי מיא כמאני דכמיס להכא.** לשפת העוקה לשפוך לתוכה:

הדרן עלך ביצד משתתפין

כל גגות העיר רשות אחת. ואף על פי שדיורין חלוקין למטה בשני בני אדם הגגות שאין תשמישן תדיר אין בהם חילוק רשות וכלים ששבתו בגג זה מותרין להוציאם לזה: **וכלכך אלא יהא גג גבוה.** מחכירו עשרה לאם חלוק מהן בגובה י' אסור לטלטל ממנו לגגין וטעמא מפרש בגמ': **וחכ"א כל אחד ואחד רשות לעצמו.** ואם לא עירבו דיורין שלמטה אסור לטלטל מזה לזה: **ר' שמעון.** מיקל מכולם ואמר חצירות וגגות וקרפיפות שאינן יותר מבית שאתים הואיל וכולם אין תשמישן מיוחד ותדיר רשות אחת הן ומטלטלין מזה לזה אפילו מחצר של רבים לחצר רבים אלא עירוב ולית ליה לר"ש עירובי חצירות אלא משום היתר כלי הבית: **לכלים ששבתו בתוכן.** כלים ששבתו בחצר מהן מוליאין אותן מזה לזה: **אבל לא לכלים ששבתו בתוך הבית.** והביאום לחצירן ע"י שעירבו בני החצר אסור להוליאן מחצירו לחצר אחרת אם לא עירבו ב' החצירות יחד: **גמ' כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות.** שעומדת כל אחת לבדה: **והן רשות אחת.** שם אחת להן ששתיהן רשות היחיד: **כגון עמוד.** גבוה עשרה בחצר: **אסור לכתף עליו.** מן החצר ואע"פ שרשות חצר עולה עד לרקיע: **גזירה משום תל.** גבוה י' ברה"ר דהוה רה"י דלא ליתי לכתופי עליה: **אמת הריחים.** כל בנין העומדת הריחים מקום מושבן קרי ליה אמת הריחים: **הואיל ואדם קובע להן מקום.** דדמו לתל: **ואמר רב יהודה.** לקמן בפירקין: **כשתמצי לומר.** כשתדקדק בדבריהם תמצא כן: **חצירות רשות לעצמן.** ומטלטלין מחצר של רבים לחצר של רבים בלא עירוב וכן של יחיד דכי היכי דאמר ר' מאיר גגות רשות אחת הן שמעינן מינה דחצירות נמי רשות אחת שהרי אין תשמישן מיוחד כבתים ודמו לגגין אבל מגג לחצר לא דקתני ובלבד שלא יהא גג גבוה מחבירו י' וכל שכן מגג לחצר: **מאי לאו.** הא דקאמרינן חצירות רשות לעצמן דשרי לטלטולי דרך כותל ולא גזר משום תל אלמא גג גבוה ונמוך דעמא אחרינא הוא וקרפף[ה] אם יש יותר מבית אמתים (הן) מטלטלין מזה לזה תוך ד' ואי של בית אמתים מטלטלין טלטול גמור אבל מהן לחצירות לא דלא דמו לחצירות דחצירות רשות שותפות וקרפף רה"י: **רב אמר אין מטלטלין.** לרבנן בגג הסמוך לחבירו: **אלא בד' אמות.** דכיון דלרבנן כל אחד רשות לעצמו והן פרוצין זה לזה אוקמין זה על זה דה"ל רשות פרוצה במלואה למקום האסור לה: **מותר לטלטל בכולו.** שמחיצות המכדילות למעה[ו] מן דיורין אמרינן גוד אסקינהו למעלה ויפרידו ביניהן: **במחיצות הניכרות.** שאין הנתים מתוכרין ויש חוץ ביניהם ומחיצות הנתים נראין לעומדין על הגג כשמסתכלין תחת רגליהם: **כולי עלמא לא פליגי.** דאמרינן בהו גוד אסיק דדמו לעמוד ברשות הרבים דהוי רשות היחיד משום גוד אסיק משון והעלה: **כי פליגי בשאין המחיצות ניכרות.** שהגגין מתוכרין יחד ומכסין המחיצות שבין הדיורין: **לא אמרינן גוד אסיק.** בכי האי גוונא: רשות

מא שנו אלא שלא עירבו. ות"ת אי דלא עירבו מרוייהו ליתסרו ות"ל דאינם שופכין ממש בתוך העוקה שבתחר אלא שופכין על הדיוטא והן יורדין על העוקה הסמוכה לה ואע"ג דהוי חצר שאינה מעורבת מ"מ לא אסרו חכמים (ב) כאן אלא בכרמלית כעין שפירשנו לעיל אבל בחצר שאינה מעורבת לא אסרו כלל וכן פסק רבינו שמואל דמותר לשפוך מים אע"פ שהולכין לרשות אחרת שאינה מעורבת דמרשות לרשות לא בעי קמירה ואותם שלא עשו עוקה אסורים דלאמר דילמא אתו לאפוקי מיא כמאני דכמיס להכא שיורידו מן הדיוטא בכלים מלאים מים לשפת העוקה שרחוקה מהן דאין רוצין שיפלו המים למטה ויקלקל החצר:

הדרן עלך ביצד משתתפין

כל גגות. גזרה משום תל ברה"ר. אף על גב דקיימא לן כר' מאיר בגגותיו אפילו במקום רבים כדאמרינן בפ' אע"פ (כתובות מז.) גבי משהה אדם את אשתו שתים ושלש שנים אלא כתובה הכא אומר ר"י דאין הלכה כרבי מאיר דפסקינן לקמן (ג) הלכה כר"ש דאמר כולן רשות אחת הן וכותל שבין שתי חצירות דאמרינן הכא לר' מאיר שרי ר' יוחנן לעיל גרס חלון (דף מז.) (ד) ולקמן בפירקין (דף לב.):

מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל. המ"ל כשאין הכותל רחב מרבעה: **רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד'.** אף על גב דרב ושמואל פסקי לקמן כר"ש הכא אליבא דרבנן פליגי ולא סברי להו ת"ק פלוגתייהו נפקא מינה נמי לר"ש לכלים ששבתו בבית ואף על גב דגבי כלים ששבתו בתוכו הוי נפקא במילואו למקום המותר לו מ"מ חשיב שפיר נפקא במילואו למקום האסור לכלים ששבתו בתוך הבית כעין שפירש רש"י (ו) כרש"י שהוליאוהו (לעיל דף מב.) (ה) דנפקא במילואו למקום האסור לטלטל מגואי לבראי ומבראי לגואי הוי מקום המותר לו ת"ל נפקא מינה כשהגגין יחד יתירים מבית אמתים דאי לא אמר גוד אסיק לכולו אסור כדאמרינן לקמן (ה):

במחיצות שאינן ניכרות. כשהבתים מתוכרין דאין מחיצות הבתים ניכרות כדפירש בקונטרס ונראה דהוא הדין אם הגג בולט חוץ למחיצות הבית דחשיב נמי מחיצות שאינן ניכרות ואור"י דגגין שלנו שבולטין דאשיתן לרה"ר ועבידי כי אחילא לפירוש רש"י דמפרש[ה] כי אחילא בשיפוע בגגין שלנו הוי כרמלית דלא מיעכבא מחיצתא וליכא למימר גוד אסיק ופי תקרה נמי לא אמרינן כיון דעבידי כי אחילא וגוד אחת נמי לא אמרינן [ו] לרבנן דרבי יוסי בר יהודה גבי טרסקל משום בקיעת גדיים דאפילו רבי יוסי בר יהודה לא אמר אלא בטרסקל דהדרן מחיצתא כדאמר

נפ'

אלא שנו אלא שלא עירבו מאי טעמא לא אמר רב אשי גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם:

הדרן עלך ביצד משתתפין

כל גגות העיר רשות אחת ובלבד שלא יהא גג גבוה י' או נמוך י' דברי ר"מ וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו [ב]רבי שמעון אומר [ג]אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיפות רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך הבית: **גמ'** יתיב אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין ויתיב אביי גבייהו ויתבי וקאמרי בשלמא רבנן סברי כשם שדיורין חלוקין למטה כך דיורין חלוקין למעלה אלא רבי מאיר מאי קסבר אי קסבר כשם שדיורין חלוקין למטה כך דיורין חלוקין למעלה אמאי רשות אחת הן ואי קסבר אין חלוקין דכל למעלה מי' רשות אחת היא אפילו גג גבוה עשרה ונמוך י' נמי אמר להו אביי לא שמיע לכו הא [ד]דאמר רב יצחק בר אבדימי אומר היה רבי מאיר כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת כגון עמוד ברה"י גבוה עשרה ורחב ד' אסור לכתף עליו גזירה משום תל ברה"ר ה"נ גזירה משום תל ברה"ר סבור מינה אפילו מכתשת ואפילו גינית אמר להו אביי הכי אמר מר לא אמר ר"מ אלא עמוד ואמת הריחים הואיל ואדם קובע להן מקום [ה]ואמר רב כותל שבין ב' חצירות דקבוע [ו]ואמר רב יהודה כשתימצי לומר לדברי ר"מ גגין רשות לעצמן חצירות רשות לעצמן קרפיפות רשות לעצמן מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת לא להכנים ולהוציא דרך פתחים: וחכ"א כל אחד ואחד רשות בפני עצמו: איתמר [ז]רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ושמואל אמר מותר לטלטל בכולו במחיצות הניכרות דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי במחיצות שאינן ניכרות רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד' אמו' לא אמר גוד אסיק מחיצתא ושמואל אמר מותר לטלטל בכולו דאמר גוד אסיק מחיצתא תנן וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות

לא שנו אלא שלא עירבו. ות"ת אי דלא עירבו מרוייהו ליתסרו ות"ל דאינם שופכין ממש בתוך העוקה שבתחר אלא שופכין על הדיוטא והן יורדין על העוקה הסמוכה לה ואע"ג דהוי חצר שאינה מעורבת מ"מ לא אסרו חכמים (ב) כאן אלא בכרמלית כעין שפירשנו לעיל אבל בחצר שאינה מעורבת לא אסרו כלל וכן פסק רבינו שמואל דמותר לשפוך מים אע"פ שהולכין לרשות אחרת שאינה מעורבת דמרשות לרשות לא בעי קמירה ואותם שלא עשו עוקה אסורים דלאמר דילמא אתו לאפוקי מיא כמאני דבתים להכא שיורידו מן הדיוטא בכלים מלאים מים לשפת העוקה שרחוקה מהן דאין רוצין שיפלו המים למטה ויקלקל החצר:

הדרן עלך ביצד משתתפין

כל גגות. גזרה משום תל ברה"ר. אף על גב דקיימא לן כר' מאיר בגגותיו אפילו במקום רבים כדאמרינן בפ' אע"פ (כתובות מז.) גבי משהה אדם את אשתו שתים ושלש שנים אלא כתובה הכא אומר ר"י דאין הלכה כרבי מאיר דפסקינן לקמן [ו]הלכה כר"ש דאמר כולן רשות אחת הן וכותל שבין שתי חצירות דאמרינן הכא לר' מאיר שרי ר' יוחנן לעיל גרס חלון (דף מז.) (ג) ולקמן בפירקין (דף לב.):

מאי לאו דשרי לטלטולי דרך כותל. המ"ל כשאין הכותל רחב מרבעה: **רב אמר אין מטלטלין בו אלא בד'.** אף על גב דרב ושמואל פסקי לקמן כר"ש הכא אליבא דרבנן פליגי ולא סברי להו ת"ק פלוגתייהו נפקא מינה נמי לר"ש לכלים ששבתו בבית ואף על גב דגבי כלים ששבתו בתוכו הוי נפקא במילואו למקום המותר לו מ"מ חשיב שפיר נפקא במילואו למקום האסור לכלים ששבתו בתוך הבית כעין שפירש רש"י (ו) כרש"י שהוליאוהו (לעיל דף מב.) (ד) דנפקא במילואו למקום האסור לטלטל מגואי לבראי ומבראי לגואי הוי מקום המותר לו ת"ל נפקא מינה כשהגגין יחד יתירים מבית אמתים דאי לא אמר גוד אסיק לכולו אסור כדאמרינן לקמן (ה):

במחיצות שאינן ניכרות. כשהבתים מתוכרין דאין מחיצות הבתים ניכרות כדפירש בקונטרס ונראה דהוא הדין אם הגג בולט חוץ למחיצות הבית דחשיב נמי מחיצות שאינן ניכרות ואור"י דגגין שלנו שבולטין דאשיתן לרה"ר ועבידי כי אחילא לפירוש רש"י דמפרש[ה] כי אחילא בשיפוע בגגין שלנו הוי כרמלית דלא מיעכבא מחיצתא וליכא למימר גוד אסיק ופי תקרה נמי לא אמרינן כיון דעבידי כי אחילא וגוד אחת נמי לא אמרינן [ו] לרבנן דרבי יוסי בר יהודה גבי טרסקל משום בקיעת גדיים דאפילו רבי יוסי בר יהודה לא אמר אלא בטרסקל דהדרן מחיצתא כדאמר

נפ'

גגין רשות לעצמן. ומטלטלין מגגו של ראשון לגגו של שמשון, חצירות רשות לעצמן. ומטלטלין מחצירו של ראשון לחצירו של שמשון כלים ששבתו בחצר וכן מחצר של רבים לחצר של רבים, קרפיפות רשות לעצמן. ואפילו הן של ב' אמתים מטלטלין מזה לזה (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com